

(Zeki) در خصوص "مشاهده قیاسی است"، با عکاسی پانوراما منطبق می باشد، چرا که می توانیم به عکس پانوراما در مقاطع مختلف زمان چشم بدوزیم تا چیزهای جدیدی را در زندگی واقعی (که فقط با مشاهده آرام قیاسی به دست می آید) به تناوب کشف کنیم.

یکی از ویژگیهای اصلی عکاسی پانوراما امکان مشاهده شیء / موضوع / فضا به ترتیب و توالی معمول در تصویر است. در چنین تصویری خط افق هسته مرکزی منظره است و در مقایسه با عناصر دیگر تصویر موقعیت چشم گیر تری دارد. چنین عکس گسترده ای جزئیات فضای پیرامون ما را به طرز با شکوهی به تصویر می کشد و زیبایی این کلاژ ناخواسته منجر به تصویری خیالی، اما واقعی می شود.

با چسباندن عکس های زیادی کنار هم و نشان دادن ایده های مختلفی از یک محل / زندگی در یک تصویر، عکاس امکان بیان و نمایش جامع تری را به روش صحیح تر به دست می آورد. پروسه انتقال ایده در چنین عکسی، امکان ارتباط بیشتری برای بیننده به وجود می آورد، تا بتواند در مفهومی که عکاس در تصویر خود به ثبت رسانده است، سهیم گردد.

بعد دیگر این چنین کاری، حضور نور به اشکال مختلف است. در حالیکه می تواند یک یا دو ویژگی نور (آفتابی، ابری، نور مستقیم، نور پخش شده، نور زیاد، نور کم، سطوح سایه و یا روشن) را در یک کادر به نمایش بگذارد، امکان ضبط و نمایش نور و روشنایی در حالات مختلف و به طور گسترده در تصویر پانوراما فراهم می گردد.

در عکس پانوراما می توان قطعات عکس های به هم چسبیده را در زمان های مختلف عکاسی کرد، که محصول آن نمایش هم زمان تقارن نامتقارن لحظات است. اگر شیء متحرکی در تصویر باشد و یا موضوع عکاسی متحرک باشد، می توانید آن را تعقیب نمایید. در این صورت می توان چند تصویر از شیء یا موضوع متحرک در عکس داشته باشید. این تصویر غیر هم زمان، و به تبع آن ایجاد درک غیر هم زمان در تصویر، موجب برداشت ویژه از مکان و یا زندگی (به طور عام) ثبت شده می گردد.

"سمیرزکی" (Semir Zeki) در دو مقاله متفاوت بر این مطلب تاکید دارد: سیستم پروسس عکس سیستمی ادراکی است، که در آن هر عملی می تواند منجر به درک موجودیت یا ماهیت در رابطه با محیط گردد. جزئیات زیادی از محیط، که در یک کادر تک دیده نمی شود، می تواند در عکس پانوراما مورد توجه و تمرکز قرار گیرند. در نتیجه هستی خاصی در تصویر ثبت می گردد، که ترکیبی از اشکال مجزا است، به عبارتی دیگر "ترکیب انحصاری" موقعیت ...

این گونه روایت واحد می تواند تا به سبک کوبیسم و مینیاتورهای عثمانی نیز گسترش یابد، جایی که تصاویر مرکب غیر واقعی دیده می شوند، و یا حتی به آثار "پیرانسی" که طرح های پیچیده در هم تابیده سه بعدی را به تصویر می کشد.

عکس های بیشتر: <http://www.MasoudSoheili.com/Research/00-Research.html>